La Turnu Măgurele

Din iniţiativa primăriei s'a construit la T.-Măgurele un stadion ultra modern. In clişeul nostru faţada

La C.C.N. vine R[ă]ţoi...

La C. C. N. vine un tip
Cu ochii roşi şi tras la chip.
«Sunt, Comisiune, Ion Răţoi
«Şi am venit aici la voi
Durerea să mi-o ţip».

*

Pontifii toţi răsar în prag,
Cu coada ochiului toţi trag
Şi ce văzură, i-a uimit:
Răţoi era cotonogit,
Cu vânătăi, beteag.

*

Toţi membrii şi don prezident
Zgâiră ochii la moment.
Era caz grav şi dumnealor
Chemară iute 'ntr'ajutor
Doi doctori şi-un docent.

*

Rapid sosiră, ce să zic,
Trei medici toţi cu ţoale şic,
Se dezbrăcară 'ncet, încet,
Apoi au luat câte-un şervet,
Să pună diagnostic.

*

Cu gest pripit, ca la un furt,
Unul cu ten ca de iaurt
Stă cinci minute gânditor
Şi spune-apoi cu glas sonor:
«Are-un picior mai scurt».

*

Ceilalţi cu ochii îl străpung,
Cu alifii pe mâini se ung,
Şi-apoi declară cu mult «flair»:
«Noi credem tocmai au-contraire,
C'are-un picior mai lung».

*

După acest consult frumos
Comisia a ieşit prin dos
Stătură cam la vreun ceas,
Şi după-o oră de taifas,
Veniră, misterios.

*

Cel mai înalt — unul cât doi,
Se adresează lui Răţoi:
«Ascultă Ioane ce-ţi vorbim,
Noi vrem să te despăgubim,
Să nu faci tărăboi...

*

Noi ştim acum cât pătimeşti
Când numai poţi nici să păşeşti
Deaceia, să te mulţumim,
Pe loc acum îţi oferim,
O mie de ţechini primeşti?»

*

Cu vocea stinsă, fără 'ndemn
Răţoi din cap le face-un semn:
«Vă spun aicea, să se ştie,
Nu pot să-mi cumpăr cu o mie
Nici un picior de lemn...

*

Eu nu ştiu glumă, Domnilor,
Nu plec d'aici, aicea mor,
De unde vreţi, de unde ştiţi
Acuma să-mi restituiţi,
Al meu picior!».

*

Văzând că-i groasă, dumnealor,
Pe Ion îl luară binişor,
Il întorseră frumuşel
Şi i-au dat ce ceruse el:
I-au dat câte-un picior...

A. Nol

Cum au fost furaţi curcanii... d-lui gen. Gabriel Marinescu

Aspecte, replici (şi invenţii) dela sărbătorirea celui mai sportiv ministru român

Oficialii «Federaţiei române de football» au sărbătorit Vineri seara pe d. general Gabriel Marinescu, a cărui carte de vizită cumulează actualmente trei titluri: Prefectul Poliţiei Capitalei, Subsecretar de Stat la Ministerul de interne şi vicepreşedinte al Federaţiei române de football.

Cum prefect şi vice preşedinte e de mai multă vreme, motivul sărbătoririi d-lui general Marinescu a fost ales în persoana celui de al treilea titlu: subsecretar de Stat.

Oficialii Federaţiei române de football l-au sărbătorit pe d. general Marinescu pentru numirea sa ca Subsecretar de Stat la Ministerul de interne.

Banchetul — pentru un prilej atât de frumos — nu putea să aibe loc decât la... *«Splendid Park»*. (Jocul acesta de cuvinte e neplătit...).

Decor de restaurant mare: pereţi albi, pe cari fracul negru al chelnerilor se oglindeşte în siluete cu coadă şi plastron. Din glastra globurilor, duşul de raze cade abundent pe podea, în împletiri de lumină orbitoare. Zgomot de pahare, de tacâmuri, zâmbete şi saluturi profesionale lansate de chelneri cari se apleacă deferent şi antrenaţi:

— Saluut...
— Saluut...

BANCHETUL

La ora 9, apelul oficialilor este onorat de prezenţa tuturor invitaţilor. Nu lipseşte niciun oficial. A fost invitat un singur gazetar: directorul nostru...

Nu mai lipseşte decât sărbătoritul. D. general Marinescu a fost întotdeauna punctual:

— Trebue să vină din moment în moment!... îl anunţă d. Urzică.

In aceiaş clipă, d. gen. Marinescu a şi apărut, scuzându-se protocolar:

— Vă rog să mă scuzaţi că am întârziat...

— Dar n'aţi întârziat de loc!... îl întâmpină afabil d. Viorel Tilea.

Cei doi miniştri (unul fost şi viitor, iar celălalt actual) îşi strâng mâna prieteneşte. In ordine erarhică — începând cu d. Luchide şi terminând cu d. Alecu Rosenberg—toţi oficialii şi-au strecurat mâna în mâna voinică a sărbătoritului.

Apoi, d. general Marinescu a fixat tonul de intimitate care a rămas să domnească pe tot parcursul sărbătoririi:

— Mâncăm, sau nu mâncăm?... Că mi-e o foame teribilă.

MENU-UL

«Pofta de mâncare este contagioasă» a spus, filozofic, d. Costel Rădulescu.

— Cugetarea aceasta e mai veche. Verificarea ei însă, a fost făcută şi cu prilejul recent al banchetului de la «Splendid Park».

In câteva clipe, primul fel a fost epuizat.

— Vreau supliment!... a cerut d. Bârsu.

— Şi eu! — s'a asociat d. Xifando.

Se pare că şi suplimenturile sunt contagioase) aforsmul acesta n'a fost încă găsit....). Căci, încet încet, aproape toţi oficialii s'au servit din nou cu chifteluţe, cu sandviciuri şi ţuică.

Felul al doilea (bulion) a opărit frişca primului apetit. Nu s'au servit toţi invitaţii şi n'a cerut nimeni supliment.

In schimb, friptura a fost primită cu mai mult entusiasm.

A urmat îngheţată.

— Ce vine?... s'a interesat d. Urzică.

— Parfait.

— Parfait?... Să vină iute de tot... C'est parfait...

Intre fructe şi cafea, s'a stabilit popasul pentru discursuri. D. colonel Davila a găsit prilejul să dovedească reale talente de poet, citind o epigramă... al cărei autor este necunoscut... (Şi va rămâne desigur, pentru a nu ştirbi prestigiul eminescian pe care şi l-a făurit Vineri seara (într'o zi de post) d. col. Davilla...).

CHESTIA CU CURCANII

S'a vorbit, s'a râs, s'a mâncat (întrebaţi-l pe d. Xifando!...) s'a băut (întrebaţi-l pe d. Costel Rădulescu) şi s'a vorbit (interesaţi-vă cât a vorbit d. Gusty...).

La capitolul anecdotelor, d. general Marinescu a recoltat un zgomotos succes de ilaritate, cu următoarea mărturisire, a cărei autenticitate a afirmat-o.

— Ştiţi chestia mea cu curcanii?...

— Ne dă curcan? — s'a trezit d. Ceaureanu. Slavă Domnului. Că până acum, numai costiţă de purcel am mâncat.

— N'o ştiţi?... Trebue să v'o spun, — a hotărît d. gen. Marinescu — ca să vedeţi cât de bine este organizată poliţia, în Capitală. Intr'o seară, extenuat de munca excesivă din cursul zilei, m'am întors acasă aproape adormit.

Nevastă-mea, disperată

— Ce e dragă?...

— Nu se poate. Aşa, [illegible] să mai meargă.

— Dar ce e?...

— Nu ştii?

— Nu.

— Ne-a furat curcanii.

— Care curcani?

— Cei 10 curcani albi, pe cari i-am cumpărat eri.

— Nu se poate!... am protestat eu. Cum o să ne fure curcanii, când avem şi gardist la poartă?...

— Se poate să avem gardist, dar i-a furat. Te rog să iei măsuri urgente, că mă supăr...

A doua zi, l-am chemat pe Parizianu:

— Dragă Vasile. Ia măsuri să mi se găsească curcanii, că nevastă-mea e foc.

— Nici-o grije!... m'a asigurat Parizianu. Până la prânz, aveţi curcanii acasă. Câţi, spuneţi că aţi avut?

— Zece!

— Vor fi acasă toţi zece!...

O jumătate de oră mai târziu, Parizianu îmi telefonează din oraş:

— Aveţi curcanii acasă!...

Mândru de performanţa aceasta a poliţiei mele m'am dus acasă liniştit. Nvastă-mea, tot supărată:

— Ce ai dragă?... m'am mirat eu.

— Curcanii.

— Cum curcanii?... Nu [illegible] primit înapoi?

— Ba da.

— Atunci?

— I-am primit. Dar ăştia sunt negri; curcanii mei erau albi...

O salvă sinceră de râs a acoperit poanta anecdotei. Mulţumit, d. general Marinescu îşi accentuează efectul:

— Nu e aşa că e bună?

Peste ultimele arpegii de râset general, sărbătoritul suprapune o invitaţie şi mai impresionantă.

— Domnilor, vă mulţumesc pentru faptul că m'aţi invitat la banchet. Acum, să-mi faceţi plăcerea să fiţi, toţi, invitaţii mei.

Un murmur de surpriză autentică:

— Cum?...
— Cum?...
— Ce-a spus?...

— Vă rog să-mi faceţi plăcerea să luaţi cu mine un pahar de şampanie la «Colorado».

Este ora 1.

Câţiva oficiali cu obligaţii conjugale stricte, încearcă să se eschiveze:

— Dar...
— Să vedeţi...
— Eu...

D. general Marinescu însa, este intratabil.

— Nu admit nicio absenţă. Vreţi să vă iau cu Poliţia?...

In faţa acestei ameninţări grave, încercările de eschivare s'au dizolvat în zâmbete amabile şi unanime:

— Dacă ţineţi...
— Ca să nu spuneţi că...
— Desigur. Cum o să vă refuzăm?...

LA COLORADO

In subterana imobilului din strada Bursei — intitulat yankeu şi inspirat *«Colorado»*—lumina se frânge sub globuri aproape opace. Se vede foarte puţin.

In schimb, vacarmul este alimentat copios de orchestră (în care Albahari jonglează la saxofon) de comenzi şi ţipete ascuţite de femei (mai puţin ascuţite), cu vocea încălzită de şampanie multă (şi frapată).

In capul scării, d. general Marinescu face controlul invitaţilor.

— Să nu lipsească unul, că fac scandal.

— Vreţi să ne aresteze?... zâmbeşte d. Tillea.

D. general Marinescu însă, pare să aibe relaţii bune cu Poliţia. Nu se teme. S'a instalat în pervazul unei uşi, şi îşi numără invitaţii:

— Unul... doi... trei... zece... patruzeci.

— Prin urmare, sunt toţi!... confirmă d. Luchide.

— Toţi!... se bucură d. gen. Marinescu. Acum, poftiţi... luaţi loc...

De-alungul mesii străjuită de Mişu Iorgulescu (tuciuriul patron al localului) oficialii au luat loc, la întâmplare.

— Şampanie!... comandă d. general Marinescu.

D. Iorgulescu e nelămurit:

— Ce fel de şampanie?

—Şampanie franţuzească: Mumm!

— Cum?... a explodat d. Istrati. Dacă e «Mumm» nu mă opun.

In frapiere, a apărut urgent un transport spumos de 40 de sticle de şampanie «Mumm».

— Aş vrea o cafea!... scânceşte d. Gusty.

— Tot franţuzească!... intervine d. col. Davilla. Nu încurc naţionalităţile, că mi se face rău...

BILETE DE MOTIVARE

Spre dimineaţă, obligaţiile conjugale au produs din nou emoţii. O formulă lansată de cineva din capul mesii, a prins să fie repetată de toţi oficialii cari s'au grăbit să spună «da» în faţa ofiţerului (civil) al stării civile.

— Ce-o să zică nevastă-mea?...

— N'o să creadă că am fost aici.

— Vă dau bilete de motivare!... s'a oferit d. prefect.

Şi a început să semneze bilete, cu următorul cuprins:

Atest că d . . . a stat cu mine, până la ora 5 dimineaţa.

— Mie daţi-mi unul fără dată!... a pretins d. Puiu Paximade. Poate-l utilizez şi cu altă ocazie...

Fiecare oficial a dovedit specialităţi nebănuite: d. Ceaureanu, de dizeur (cânta în gând), d. Alecu Rosenberg de băutor (a băut numai cafea) şi d. Gusty de dansator (l-a tăiat pe Fred Astaire).

La un moment dat, d. Tillea propune prezidenţial:

— Mergem?

— Un moment!... solicită d. general Marinescu. Aştept un răspuns.

In aceiaş clipă, un picollo se apleacă la urechea sărbătoritului:

— N'a apărut încă.

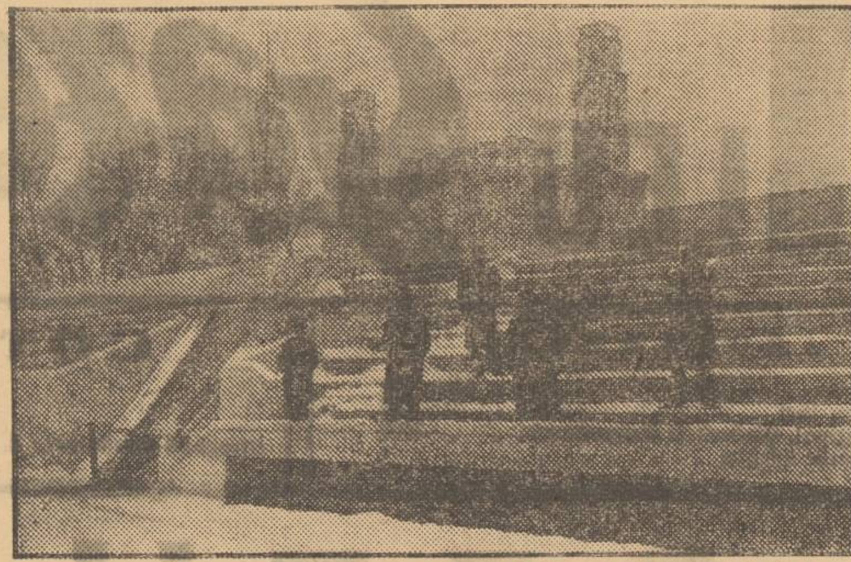
— Atunci, mai stăm! — hotăreşte d. Prefect.

— Dece?

— Tot am întârziat până acuma. Barem să luăm «Gazeta Sporturilor»....

Castor

Un stadion modern

O vedere interesantă a tribunelor stadionului. Ele sunt din beton şi construite în genul celor dela O. N. E. F.

La federaţie, la bursa şuetelor, în timpul prânzului. Dar exact în timpul prânzului, între orele 13 şi 14. Nimeni nu înţelege să plece la masă, părăsind o şuetă de care nimeni nu se satură.

D. Luchide povesteşte una «mai veche», dar care nu-i lipsită de savoare.

Acum câteva luni, un cerc «strict intim» de oficiali, plecau la Ploeşti, la un banchet. La o... prăjeală, cum se spune în argot-ul sportivilor.

In gară, la ora fixată, toată lumea e prezentă şi se instalează în acceleratul care porneşte spre Ploeşti.

Cum iese trenul din staţie, în compartimentul federalilor se iscă un mic incident. Un invalid, grăbit ca omul necăjit care fuge după treburi, greşise trenul: în loc să se urce într'un personal, luase omul — în grabă — acceleratul. Controlorul, zelos, se îmbufnează:

— Ce cauţi d-ta aici? Nu ştii că n'ai voie să călătoreşti decât cu personalul?

— Iartă-mă d-le controlor, dar în graba mare, nu ştii mata...

— Nimic, opresc trenul la Chitila, şi te dăm jos.

Federalii, cari auziseră despre ce e vorba, s'au revoltat.

— Se poate dom'le, să dai jos din tren un invalid?

— Regulamentu-i regulament, se încăpăţânează controlorul.

— Fugi d-le — intervine Costel — se poate una ca asta? Nu vezi că eşti... nasfarliu?!

Controlorul, — care nu cunoştea această expresie din limbajul pitoresc al terenurilor de football încă neîngrădite, dar bănuia că numai un compliment nu poate fi, a început să protesteze:

— Ascultă dom'le, te rog să nu mă faci de nasfarliu...

O nouă intervenţie. De astă dată d. Luchide.

— Are dreptate dom'le eşti un nasfarliu.

Controlorul, căruia îi spuseseră doi că e... bat, intrase la gânduri.

— Domnilor, p'onoarea mea că nu sunt nasfarliu. Uite am şi certificate de bună purtare, dela poliţie şi dela C. F. R. Vă dau cuvântul meu că nu sunt nasfarliu...

Până să se elucideze chestia cu «nasfarliu», acceleratul a intrat în gara Ploeşti...

*

Vineri seara, oficialii F. R. F. A.-ului au tradus în fapt frumoasa iniţiativă de a sărbători pe emeritul sportiv, d. ministru Gabriel Marinescu.

In frunte cu d. Tilea, toţi oficialii erau prezenţi în ţinută mare, la Splendid Parc.

Fără nici o intenţie de calambur, a fost într'adevăr un banchet splendid. Lume selectă, atmosferă prietenească, discursuri... scurte, însfârşit o sărbătoare reuşită din toate punctele de vedere.

Pela orele 12 din noapte, reporterul unui ziar care nu fusese onorat cu nici o invitaţie, a trimis unui oficial, printr'un piccolo, o carte de vizită, prin care-l ruga să-i dea lista invitaţilor, pentru reportaj.

Un alt oficial, citind carta de vizită, avu o idee ingenioasă:

— Ascultă dragă, trimete-i lista invitaţilor, dar ca să-i faci şi lui o mică bucurie, trimete-i şi lista... de mâncare.

*

Macabi joacă azi dimineaţă cu Clubul Atletic Cluj — sau, cum i se spune pe scurt, C. A. C.

Doi suporteri dudeşteni discutau evenimentul.

— Cu cine jucăm azi?

— Cu C. A. C.!

— Cu cine?

— Cu C. A. C.

— Asta-i grozavă dom'le. Avem o şansă teribilă...

— Dece?

— Suporterii lui C. A. C. nu o să poată facă galerie, decât... silabisind!

— a. n. —

SA FACUT DREPTATE...

Comisia Superioară de Apel a dat câştig de cauză Venusului şi a anulat suspendarea de opt zile a minusculului-brutal Dan Gavrilescu.

Nu vrem să ne exprimăm aci satisfacţia că s'a făcut dreptate într'un caz pe care nu l'am discutat decât în formă. N'am intrat în fondul chestiunei, pentrucă în fond noi suntem de părere că indisciplina trebue sancţionată, cu cât mai repede cu atât mai bine.

Noi am subliniat defectele formale ale judecăţii, care s'a făcut în prima instanţă şi protestul nostru a fost împotriva sistemului procedural, profund greşit întrebuinţat de forul care a sancţionat.

Comisia Campionatului Naţional nu trebue să ia decizia instanţei de apel drept o înfrângere. Compusă din oameni de o sportivitate şi obiectivitate la fel de indiscutabile, Comisia Campionutului Naţional trebue să aprecizeze rezultatul apelului ca o indicaţie.

Campionatul naţional are o serie de nevoi de fiecare zi. Proba naţională, în ambele divizii, pune probleme cari corespund unui anumit moment.

Soluţiile trebue să fie în consecinţă.

Nu se poate ca la Comisia Campioatului Naţional să se întărească mentalitatea birocratică de percepţie şi problemele să se rezolve independent de anumite realităţi.

Tocmai pentrucă sunt în Comisia Campionatului naţional oameni cari au un trecut în footballul activ şi ştiu ce reprezintă viaţa de club şi ce menajamente comportă viaţa unei grupări.

Arbitrii, delegaţii federali, toţi acei cari au un cuvânt de spus în urmările unui match, vor şti ce obligaţii au şi în ce interval trebue să satisfacă aceste obligaţii.

Suspendarea unui jucător este un fapt prea delicat pentru poziţia unui club, ca o asemenea sancţiune să nu aibă o bază legală şi un cadru care să nu se preteze la suspiciuni.

B.

S'a stabilit programul „cupei Unirea"

Intrevederile d-lui Chiriceanu la Oradea şi Timişoara

ORADEA, 13 (Prin telefon). — Astăzi a sosit în oraşul nostru d. Const. Chiriceanu, preşedintele districtului Bucureşti, care a perfectat matchurile pentru Cupa Unirea, rezervată echipelor reprezentative de juniori.

La gară a fost întâmpinat de preşedintele districtului local, d. Cromec.

Discuţiunile pentru fixarea datelor au adus un acord perfect între reprezentanţii centrelor participante.

Faţă de datele la cari s'au angajat matchurile Timişoara-Bucureşti şi Timişoara-Oradea, în discuţiunile avute eri la Timişoara între d-nii Chiriceanu, maior Gheţaru, Luca, Liviu Iuga şi ing. Balaci s'a ajuns la fixarea următorului program definitiv:

Bucureşti — Timişoara, la Bucureşti, la 18 Aprilie, **match de deschidere la România — Cehoslovacia.**

Timişoara — Oradea la Timişoara la 3 Maiu.

Oradea — Timişoara, la Oradea, la 10 Maiu.

Oradea — Bucureşti, la Oradea la 21 Maiu.

Timişoara — Bucureşti, la Timişoara la 8 Iunie.

SCHIMBARI PROBABILE DE DATE

In cazul când organizatorii vor găsi de cuviinţă, în interesul acestei organizări, matchul Oradea — Timişoara fixat la 10 Maiu la Oradea, se va juca în ziua de 9 Maiu.

Tot astfel, matchul Timişoara — Bucureşti, programat pentru 8 Iunie la Timişoara, va putea fi amânat la 10 Iunie, dacă interesele organizării acestor jocuri o vor cere.

F. C. Jugoslavia în drum spre Dublin

BELGRAD 13 Martie. — Puternica formaţie dn Belgrad, F. C. Jugoslavia, a părăsit astăzi la ora 14 capitala sus conducerea d-lui Costici.

Echipa belgrădeană care întreprinde un mare turneu, în drum spre Irlanda, s'a deplasat cu următorul efectiv:

Caracevici, Laceici, Anghelcovici, Stokici, Lukici, Pogacnic, Radovanovici, Iokici, Sipoş, Perlici, Petrovici, Lojanovci, Valok şi Zecevici.

M. Doculescu şi M. Fulea vor disputa titlul naţional al categoriei mijlocie

O importantă măsură a F. R. Box

Federaţia română de box, sezizată de faptul că turneul de înscriere în competiţia pentru titlul naţional la categoria mijlocie a expirat a dat următorul comunicat:

«Avându-se în vedere că astăseară a expirat termenul de înscriere în competiţia deschisă pentru titlul naţional al categoriei mijlocie;

Avându-se în vedere că s'au înscris boxeurii: D. Călinescu, Mihail Fulea, M. Doculescu şi Constantin Radu;

Avându-se în vedere scrisoarea grupărei A. S. «Jandarmeria» prin care ni-se aduce la cunoştinţă că propunându-se boxeurului D. Călinescu un match pentru titlul naţional al acestei actegorii, astăzi vacant, al cărui competitor ar fi fost din oficiu, ca fost deţinător, boxeurul pe lângă că a cerut o bursă exagerată, Lei 18.000, — faţă de posibilităţile de organizare de astăzi, dar a mai şi declarat că un match pentru titlu nu-l interesează decât la vară;

avându-se în vedere că sus numitul de boxeur a refuzat la invitaţia d-lui lt. Col. N. Pavlid, membru în Comitetul Federal, de a se prezenta la secretariatul F. R. Box pentru perfectarea acestui match;

avându-se în vedere că din cauza unui boxeur cu puţină bunăvoinţă de a-şi disputa şansa pentru acest campionat federaţia nu poate lăsa titlul vacant la infinit;

avându-se în vedere că faţă de aceată atitudine urmează a-i se respinge înscrierea în competiţie;

ţinându-se seama de valoarea celorlalţi înscrişi, se desemnează drept competitor ai titlului naţional de categorie mijlocie boxeurii M. Doculescu şi M. Fulea, fixându-se termen pentru disputare a acestui match până la data de 13 Mai 1937.